Weinbergerék Háza

Erről a képről a deportálásom után szereztem tudomást. Az anyai nagyszüleimnek, Weinbergeréknek a háza látható.

1932-ben meghalt az anyai nagyanyám, Weinberger Franciska, és nem nősült újra Móric nagyapám. A nőtlen fiával és a még nem férjezett lányával élt. A másik lánya az anyám volt. Ez volt 1940-ig. Elég sok emlékem van erről a periódusról. Egy hatalmas veranda volt bekerítve, nyáron ott volt az étkezés: nagy asztal, tíz emberrel és vendégekkel. Volt ebédlő is, át kellett menni azon, és aztán következett az úgynevezett szalon, zongorával és a század eleji tipikus berendezéssel: rojtos függöny, kisebb fotelek. Néha lehetett rendezni szalonpartikat, zeneaudíciót, mivel az anyám húga konzervatóriumot végzett. Volt két hálószoba a lakásban. Nagyapámnak egy dupla ágya volt, egyedül aludt benne.

Nagyon nagy udvara volt a háznak, és nagyon sok minden volt az udvaron. Az udvar első részén volt a pálinkagyár, a másik részén lakások, többek között a Jenő nagybátyámnak a három szobából álló lakása: a várószoba, az irodája és a szobája. Hátrébb volt a mi lakásunk: három szoba, konyha, fürdőszoba. Szemben egy filagória kerttel, hátrébb egy nagy terület, legalább 30 négyzetméteres kocsiszín, raktár s utána istálló, mert voltak lovak is. A nagy udvar kellős közepén egy vasöntödét akartak építeni az 1930-as években. Bele volt már építve az épületbe a hatalmas vasöntő kémény is, de nem fejeződött be, be sem volt vakolva, talán azért, mert az idők rosszra fordultak. Aztán játszottam is benne, mert nem csináltak semmit az épületben. 1940-ig így állt befejezetlenül, akkor én beköltöztem a szüleimmel Kolozsvárra.

Az anyai nagyapám élt még a második világháború alatt, Zita és Jenő Tordán volt. [Miután a ház megrongálódott], egy időre az apai nagyapámék házába költöztek, akik akkor már nem éltek. Nem tudom, hogy akkor ki lakott ott. Én 1945 nyarán jöttem vissza, és ő már 1946-ban már meghalt. Bennem még olyan emlékek voltak, hogy elnyomták a nagyapám halálának az emlékét. Azt tudom biztosan, hogy én még abban a házban laktam két évet [az apai nagyszülők házában], amíg érettségiztem, és Kolozsvárra nem jöttem 1947 nyarán.